

zaaknummer 2011T521(2)

17 september 2013

De Klachtencommissie seksueel misbruik in de R.-K. Kerk van de Stichting Beheer & Toezicht i.z. Seksueel Misbruik in de R.-K. Kerk in Nederland, verder ook: de Klachtencommissie, geeft op grond van de Procedure Klachtencommissie seksueel misbruik in de R.-K. Kerk (verder ook: de Procedure) het volgende advies inzake de klacht van:

[naam],
geboren op [datum],
wonende in [land],
hierna te noemen: klager,
juridisch adviseur: mr. T.W.H.M. Weller, advocaat te Eindhoven

tegen:

[naam],
geboren op [datum], overleden op [datum],
de persoon over wie geklaagd wordt,
hierna ook te noemen: aangeklaagde,
tijdens zijn leven werkzaam als leek in loondienst op het internaat
[naam] in [plaats].

1. De procedure

De Klachtencommissie heeft in deze zaak op 22 juli 2013 een procedurele tussenbeslissing genomen. Voor het eerdere verloop van de procedure wordt naar de tussenbeslissing verwezen.

Bij de tussenbeslissing heeft de Klachtencommissie bepaald dat voor een goede beoordeling van de zaak het nodig is om kennis te kunnen nemen van een eventuele strafrechtelijke veroordeling van aangeklaagde.

Bij mail van 16 juli 2013 heeft mr. Weller stukken uit het in 1981 tegen aangeklaagde ingestelde strafrechtelijk onderzoek aan de Klachtencommissie doen toekomen.

Mr. Baetens heeft hierop, per brief d.d. 19 juli 2013, gereageerd.

Vervolgens heeft mr. Weller per brief d.d. 1 augustus 2013 gereageerd op hetgeen mr. Baetens heeft gesteld in zijn voornoemde brief.

2. De klacht

Voor de inhoud van de klacht wordt korthedshalve verwezen naar de tussenbeslissing van 22 juli 2013.

3. De reactie

Voor de inhoud van de reactie wordt korthedshalve verwezen naar de tussenbeslissing van 22 juli 2013.

Mr. Baetens heeft in zijn reactie betoogd dat aangeklaagde zich niet schuldig heeft gemaakt aan seksueel misbruik tijdens de periode dat hij werkzaam was op [internaat]. Mr. Baetens beroept zich hiervoor op het gegeven dat pater [naam] (soms ook geschreven: [naam]) tegenover de politie heeft verklaard dat nooit is gebleken dat aangeklaagde zich heeft schuldig gemaakt aan het plegen van ontucht met kinderen tijdens de periode dat aangeklaagde werkzaam was op het internaat.

Wel erkent aangeklaagde dat hij ontucht heeft gepleegd met minderjarigen in de periode tot 1972 en in de periode na 1975.

4. De beoordeling

4.1. Volgens de Procedure moet onder seksueel misbruik worden verstaan iedere gedraging waarbij iemand onder dwang of in een afhankelijkheidsrelatie seksuele handelingen moet verrichten ofwel ondergaan ofwel daarvan toeschouwer moet zijn, dan wel seksueel getinte toenaderingen of uitlatingen in welke vorm dan ook moet dulden. Onder dwang wordt onder meer begrepen: fysiek geweld of dreiging daarmee, psychische druk, intimidatie en/of chantage. Verder wordt onder seksueel misbruik ook verstaan het maken van seksueel getint beeldmateriaal van iemand en het gebruiken en doorgeven daarvan.

4.2. Niet ter discussie staat dat de door klager gestelde feiten moeten worden gekwalificeerd als seksueel misbruik in de zin van de Procedure.

4.3. Er zijn ruim veertig jaren verstreken sedert de feiten die klager aangeklaagde verwijt zich hebben afgespeeld. Alleen al door het overlijden van aangeklaagde zijn deze feiten niet meer in detail te onderzoeken. Wel is voor de Klachtencommissie aannemelijk geworden dat de gebeurtenissen die klager schetst hebben plaatsgevonden.

De Klachtencommissie acht aannemelijk dat klager gedurende de periode 1967-1973 met grote regelmaat door aangeklaagde seksueel is misbruikt. Klager werd gedurende deze periode eenmaal in de twee tot drie weken door aangeklaagde meegenomen naar zijn huis, zijn boot of de mergelgrotten alwaar het seksueel misbruik plaatsvond. Het seksueel misbruik bestond eruit dat aangeklaagde foto's maakte van klager terwijl hij in zijn zwembroek stond. Tevens moest klager aangeklaagde betasten en moest hij zich laten betasten door aangeklaagde. Voorts moest klager dulden dat hij door aangeklaagde werd afgetrokken en oraal bevredigd, tevens moest klager dit ook bij aangeklaagde doen. Tenslotte is klager ongeveer 20-25 keer door aangeklaagde anaal gepenetreerd.

De Klachtencommissie is hiervan overtuigd geraakt, door de authentieke wijze van vertellen door klager en de genoemde details van het verhaal.

De Klachtencommissie heeft voorts kennis genomen van het naar aangeklaagde ingestelde strafrechtelijk onderzoek uit 1981. Uit dit onderzoek blijkt dat aangeklaagde met een groot aantal jonge jongens seksuele omgang heeft gehad.

Anders dan mr. Baetens betoogt is de Klachtencommissie van mening dat aangeklaagde niet vanaf zijn eerste verhoor 'onmiddellijk en volledig' bekent dat hij ontuchtige handelingen met kinderen heeft gepleegd. Zijn bekentenis behelst slechts het seksueel misbruik van dhr. [naam] en diens vriendjes. Pas na de confrontatie met de bevindingen uit de huiszoeking

bekent aangeklaagde dat hij ontucht heeft gepleegd met een jongen tijdens de periode dat aangeklaagde koster was in [kerk]. In een later verhoor verklaart aangeklaagde dat hij in de periode dat hij koster was in [kerk] ontucht heeft gepleegd met minstens vijftien jongens in de leeftijd van twaalf of dertien jaar. Ook bekent aangeklaagde dat hij reeds in 1965 daarmee is begonnen en dat hij in de periode vanaf 1977 niet slechts met de vijf door de politie gehoorde getuigen ontucht heeft gepleegd, maar dat dat aantal minstens op tien jongens ligt.

Naar het oordeel van de Klachtencommissie is er geen reden om de bewering van aangeklaagde dat hij zich gedurende zijn werkzaamheden als groepsleider op [internaat] niet schuldig heeft gemaakt aan het plegen van ontuchtige handelingen met kinderen, geloofwaardig te achten. Daaraan kan niet afdoen dat pater [naam] tegenover de politie heeft verklaard dat niet is gebleken dat aangeklaagde, tijdens de periode dat hij werkzaam was op het internaat, zich schuldig heeft gemaakt aan ontucht met kinderen. De Klachtencommissie acht pater [naam] in deze namelijk niet de meest objectieve persoon, gezien het feit dat tegen hem verschillende klachten van seksueel misbruik zijn ingediend. In dat verband is ook opgevallen dat aangeklaagde en pater [naam] een verschillende reden aangeven voor de beëindiging van het dienstverband van aangeklaagde.

Tenslotte blijkt uit de rapportage van dr. [naam], psychiater, dat klager gedurende de voorgaande 15 jaar seksueel contact had gehad met 12-15 jarige jongens en dat hij nog steeds achter deze handelswijze stond.

Hieruit volgt dat aangeklaagde zich derhalve in de periode 1966-1981 schuldig heeft gemaakt aan seksueel misbruik. Tevens is gebleken uit de verklaringen van aangeklaagde dat er ook op de boot een en ander is gebeurd, hetgeen ook door klager is vermeld. Gezien deze verklaring lijkt het bepaald niet waarschijnlijk dat aangeklaagde geen seksueel misbruik heeft gepleegd met jongens van het internaat.

Tot deze overtuiging van de Klachtencommissie heeft tevens bijgedragen het feit dat uit de vijf getuigenverklaringen, zoals afgelegd in het strafrechtelijk onderzoek, blijkt dat het misbruik telkens op vergelijkbare wijze heeft plaatsgehad als door klager is geschetst. Daarnaast heeft de politie bij een huiszoeking bij aangeklaagde thuis onder meer een groot aantal foto's gevonden van kinderen in zwembroeken.

Hoewel aangeklaagde zelf in het strafrechtelijk onderzoek stelt dat hij gedurende 1973-1976 als groepsleider op [internaat] werkzaam is geweest, stelt klager dat hij is misbruikt in de periode van 1967-1973. Uit de reactie op het klaagschrift blijkt, dat de Congregatie kan bevestigen dat aangeklaagde gedurende de periode 1966-1973 als groepsleider was verbonden aan het internaat.

Gezien het vorenstaande is de Klachtencommissie van mening dat het voornoemd strafrechtelijk onderzoek kan dienen als overtuigend steunbewijs in de zaak tegen aangeklaagde.

Daarnaast neemt de Klachtencommissie mee in haar overweging het feit dat er tevens een klacht is ingediend door de broer van klager, bekend onder klachtnummer 2012T711(3), en dat er een formulier 'Toestemming gebruik melding/klacht als steunbewijs' van de heer [naam] bekend onder klachtnummer 2013W1022, is overgelegd.

4.4. Het behoeft geen betoog dat het seksueel misbruik door aangeklaagde in combinatie met misbruik van gezag en in een afhankelijkheidsrelatie hoogst kwalijk is geweest. Klager was ten tijde van de aanvang van het misbruik pas 6 jaar oud. Aangeklaagde was voor hem iemand waarin hij vertrouwen moest kunnen stellen.

4.5 Gelet op het feit dat aangeklaagde is overleden kunnen tegen hem geen maatregelen meer worden genomen. De gegrondverklaring van de klacht, alsmede de erkenning van het

leed dat klager is aangedaan en een oprechte spijtbetuiging kunnen wellicht bijdragen aan de vermindering van het leed dat klager is aangedaan.

4.6. Over het verzoek van klager om financiële vergoedingen kan de Klachtencommissie niet adviseren. Dit behoort niet tot haar taak. Bij een gegrondverklaring van de klacht door de kerkelijk gezagsdrager kan klager zich voor het verkrijgen van schadevergoeding wenden tot de Compensatiecommissie.

5. Het advies

De Klachtencommissie adviseert de Provinciaal Overste van de Congregatie van de Priesters van het Heilig Hart van Jezus de klacht gegrond te verklaren en zich in te spannen te doen wat in zijn macht ligt om het leed van klager te verzachten.

Dit advies is vastgesteld op 17 september 2013 door mr. G.A.M. Stevens voorzitter, mevrouw W.M. Veltman-Breddels en mr. P.R.M. van der Ven, leden, bijgestaan door mr. M. Braspenning-Groeneveld, griffier, en is ondertekend door de voorzitter.

Tegen dit advies is geen hoger beroep mogelijk. Wel bestaat voor klager en de (gemachtigde van de) kerkelijke gezagsdrager ingevolge artikel 20 van de Procedure de mogelijkheid binnen twee weken na ontvangst van dit advies schriftelijk bezwaar in te dienen indien er naar zijn of haar oordeel een algemeen beginsel van behoorlijke klachtbehandeling is geschonden.

Op grond van artikel 18.5 van de Procedure wordt dit advies binnen twee weken nadat het is vastgesteld bij aangetekend schrijven aan de kerkelijk gezagsdrager en aan klager verzonden.

Op grond van artikel 21.1 van de Procedure stelt de kerkelijk gezagsdrager binnen dertig dagen na ontvangst van dit advies klager schriftelijk en gemotiveerd op de hoogte van de beslissing die hij naar aanleiding van dit advies geeft genomen.

Op grond van artikel 21.3 van de Procedure geeft de kerkelijk gezagsdrager daarbij de mogelijkheden van bezwaar en beroep aan.

Op grond van artikel 21.4 van de Procedure ontvangt de Klachtencommissie een afschrift van de beslissing van de kerkelijk gezagsdrager.